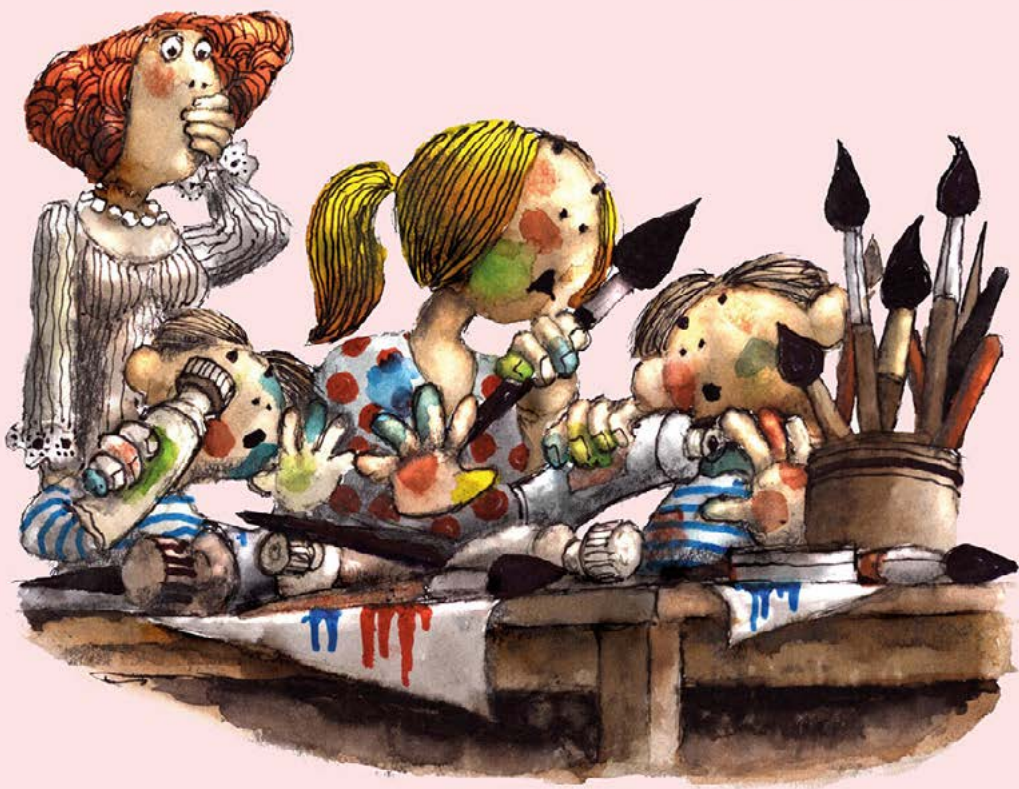

Ilustroval Jiří Bernard

Petra Braunová

Julie ráda maluje

Julie ráda maluje

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Petra Braunová

Julie ráda maluje – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Petra Braunová

Julie ráda maluje

Petra Braunová

Julie ráda maluje

Ilustroval Jiří Bernard

ALBATROS

© Petra Braunová, 2026

Illustrations © Jiří Bernard, 2026

www.petrabraunova.cz

ISBN v tištěné verzi 978-80-00-08127-4

ISBN e-knihy 978-80-00-08144-1 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-00-08145-8 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-00-08131-1 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

Julie má dva mladší bratry

Julie má dva mladší bratry, Péťu a Honzíka. Jsou jim tři roky. Vypadají úplně stejně. Jsou si podobní jako vejce vejci. Vždyť jsou dvojčata! Mají tmavé vlasy, místo nosu knoflík a odstávají jim uši. Přesto se líbí všem dospělým ženám i docela malým holčičkám ve školce. To jen Julča jich má občas plné zuby. Chodí už do druhé třídy a starost o mladší bratry ji zdržuje. Musí se přece učit číst, psát a počítat!

„Julčo! Julčo!“ volá Péťa.

Sedí na posteli a křičí na sestru. Chce jí ukázat, jak se umí trefit modrým plyšovým zajícem do lustru.

„Já taky! Já taky!“

To se přidal Honzík. Pozor! Už hází! Jeho plyšová žirafa nejdřív vrazí do stropu. Podruhé zasáhne lustr ve tvaru bílého talíře. Parádně se zakymácí! Kluci se fascinovaně dívají vzhůru, dokud se talíř se třemi žárovkami nepřestane houpat.

„Julčo!“

Julie neodpovídá. Je večer. Kluci mají usnout, jenže trvá jim to každý den hrozně dlouho. Julča kvůli nim musí brzy zhasnout lampičku a dělat, že spí. Je to utrpení! Ležet se zavřenýma očima a nehýbat se. Teprve když kluci tiše oddychují, může si zase rozsvítit a číst si.

Bývá tu však problém. Julie někdy usne taky. A to ji pěkně štve. Vždyť už jí bylo osm let. Její kamarádky se klidně večer můžou dívat na pohádky.

„Ty nemáš televizi, zato máš dva bratry, a to není málo!“
Táta ji polechtal na zádech. „Teď jsou mrňaví, ale počkej,
až budeš dospělá a budeš potřebovat s něčím pomoci.
Třeba přestěhovat skříň. Bráchové jsou v takovém případě
k nezaplacení!“

Julie si nic takového nemyslí. Proč by měla stěhovat
skříň?

Kvůli mladším bratříčkům si taky nesmí kousat nehty,
křičet, házet oblečení na
zem a probíhat kalužemi.
Zkrátka musí být hodná
a víc poslouchat maminku
i tatínka.

Rodiče ji o to poprosili: „Jsi starší, Julinko, a bráškové budou opakovat, co děláš ty. Když budeš hodná, budou taky hodní. Když budeš odmítovat a neposlouchat, kluci budou zlobit. Chápeš? Jestliže budeš poslušná holčička, hodně nám pomůžeš!“

Julinka na to kývla. Ano, chápe. Chce mamince i tatínkovi pomáhat! Ale mnohem raději by pomáhala jinak. Mohla by v kuchyni krájet mrkev nebo míchat omáčku. S tátou by klidně v garáži opravovala auto.

„Může mě to poslouchání rozčilovat?“ zeptala se Julie maminky.

„Může,“ pousmála se maminka. „Ovšem klukům to neříkej.“

Julinka tak má s maminkou tajemství. Kdykoli ji něco naštve, podívá se na ni a zakoulí očima. Maminka jí to oplatí a obě se usmějí. Julie tajemství miluje!

Když se kluci narodili

Když se kluci narodili, museli hodně spinkat. Všechna miminka potřebují spát, aby rostla a sílila. Proto maminka Julince pořídila náramné pastelky, aby si kreslila a aby vydržela být v pokojíku tiše. Ve velké dřevěné krabici byla ukrytá stovka barevných tužek od bílé, světlešmetanové po černočernou. Nechyběla ani stříbrná a zlatá!

Julie si nejdříve ráda vybarvovala omalovánky. Když povyrostla, začala sama kreslit. Jako malá nejraději kreslila boty. Malé boty, velké boty, dokonce vysoké šněrovací a taky gumové holínky. Pomalovala jimi desítky papírů i okraje novin a časopisů.

Od té doby každým rokem k narozeninám dostává pastelky. Má jich milion! Některé jsou ulámané a krátké, jenže Julinka je má ráda a umí je pečlivě ořezat.

V poslední době maluje zvířata. Psa, kočku, zajíce i medvěda. Má ráda přírodu. Nakreslila už louku s květinami, strom s hnízdem kukačky a obrovské slunce.

„Julčo! Julčooo!“

Kdepak. Julie teď leží v posteli a jako obvykle dělá, že spí. Kluci na ni volají marně. Konečně je to unaví. Chvíli se pošťuchují. Otevrou se dveře a dovnitř nakoukne maminka.

„Spíte?“ zeptá se dětí.

„Spíme!“ odpoví kluci.

Maminka se zasměje, mrkne na Julinku a dveře zavře. Péťa s Honzíkem ještě zpod peřiny vykukují a sledují, co sestra udělá. Ale když se opravdu nehýbá, oběma se začnou zavírat oči a propadnou se do spánku. Sláva! Julča ze sebe rychle shazuje příkrývku a posadí se. Rozsvítí si lampičku a prohlíží si svůj poslední obrázek.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Julie ráda maluje.***
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.